

In alle rust naar een idyllisch clubterrein

De vereniging Amsterdamse Lichtbond bestaat 50 jaar. Naturisme vroeg een aantal leden wat er zo bijzonder is aan hun clubterrein in Ankeveen.

Uit de gesprekken met onder anderen erelid Nel Quist, die vanaf het begin lid is, en twee jeugleden blijkt dat De Molen voor hen een waar paradijs is.

Zomerse taferelen op clubterrein De Molen in Ankeveen

foto's: ALB

Ten oosten van Bussum strekt het mooie merengebied van de Ankeveense Plassen zich uit. Drassige veengronden worden er doorsneden door riviertjes. In dit inmiddels tot natuurgebied bestempelde stukje Nederland exploiteert de Amsterdamse Lichtbond (ALB) al 51 jaar terrein De Molen. Een eiland dat de leden ook wel liefkozend 't Landje' noemen. Het feit dat 50 jaar geleden de naam Nederlandse Lichtbond veranderde in Amsterdamse Lichtbond is dit jaar aanleiding voor feest. Het idyllische groen heeft de tijd gekregen om te groeien en het drassige eiland is veranderd in vruchtbaar droog land. Nel Quist (83) heeft in de eerste jaren eigenhandig geholpen om het landje 'op te bouwen'. 'We gebruikten de grond die vrijkwam bij het uitgraven van het zwembad om de dijkjes te verbreden en te verhogen.' Geregeld fietste Nel vanuit hartje Amsterdam naar Ankeveen. Ook was ze erbij toen een lid, die in het dagelijks leven ingenieur was, een waterput heeft geslagen. Nog steeds zorgt deze put voor de water-

*Een beeld uit het verleden:
Een jonge Nel Quist zoekt verkoeling
op het terrein van de ALB.*

foto: Nel Quist

voorziening. Wie de pomp aanzwengelt, laat vanzelf een grote ton vol lopen waaronder mensen zich kunnen afdouchen.

Inmiddels is de stellage rondom de put weelderig begroeid met druivenstokken. Het 'episch centrum' is het natuurzwembad. Rondom het zwembad zijn ligsteigers aangebracht waar leden hun handdoek kunnen uitleggen. En dan zijn er ook nog grasvelden die worden omzoomd door bomen en struiken.

Op mooie dagen is een vaste groep mensen er bijna altijd te vinden. Behalve mensen die niet meer werken, komen er stellen, alleengaanden en veel gezinnen met kinderen. Voor hen is het zwembad een uitkomst. Een grote vrachtwagenband, matten en drijfslangen zijn leuke speelattributen voor de energieke en jonge leden. Voor kleinere kinderen, die nog niet in het twee meter diepe bad kunnen zwemmen, is er een 'los' kinderbadje. Ook kunnen zij schommelen en wippen.

Gemoedelijk

Dat het terrein alleen voor dagrecreatie is bestemd, betekent niet dat de mensen liever naar een – gratis – openbaar naaktstrand gaan. 'Er zijn legio voordelen aan dit clubterrein ten opzichte van een openbaar naaktstrand', vertelt Michel ten Have die de publiciteit voor de vereniging verzorgt. 'Het heeft een meer besloten karakter dan een naaktstrand. Daar is de sfeer vaak anoniemer. Bij ons is die open en gemoedelijk. Iedereen laat elkaar in z'n waarde. Het voordeel van onze club is dat je geen verplichtingen hebt, behalve dan de betaling van je contributie en dat je je volgens normale fatsoennormen gedraagt.'

Een ander groot voordeel is dat er door de jaren heen allerlei voorzieningen zijn gemaakt. Zo is er een kledingruimte waar iedereen zijn kleren aan haakjes kan hangen. Ook is er een kantine met koelkasten waar meegenomen proviand in kan worden gelegd. Eten kan worden klaargemaakt in de magnetron, op het gasfornuis of op de grote barbecue. Ook kun je gedurende het seizoen je ligmatjes en stoeltjes op het terrein stallen, wat een hoop heen-en-weer gesleep scheelt. 'Mensen gaan hun eigen gang', vertelt Annemiek Ravestein, de vriendin van Michel. 'Wil je lekker een boek lezen, prima. Vaak gaan mensen – als ze daar zin in hebben – bij elkaar zitten en drinken 's middags een glas wijn.' De mentaliteit dat je elkaar respecteert en elkaar waar nodig helpt, is sinds de begintijd nauwelijks veranderd, denken beiden.

'Het heerlijke van het landje is dat je echt weg bent van de dagelijkse beslommingen', vertelt Annemiek verder. 'Niet alleen omdat je in een volledig andere omgeving bent, maar ook omdat je fysiek weg bent. Je moet namelijk een paar minuten roeien om het eilandje te bereiken.' De vereniging heeft daarom vier bootjes. Een handig systeem zorgt ervoor dat er altijd een bootje klaarligt bij het vertrekpunt, de molen aan de Loodijk.

Lossere regels

Dat het verenigingsterrein er nu is, is te danken aan de mensen die indertijd de Nederlandse Lichtbond hebben opgericht. Een groep naturalisten wilde lossere regels voor het gebruik van alcohol, vlees en tabak dan de enig bestaande vereniging Zon en Leven erop nahield. In het begin van de jaren vijftig was naturalisme nog vrij onbekend en er rustte een groot taboe op. Zo was adverteren voor een terrein bijna ondenkbaar.

Naturalistenvereniging Amsterdamse Lichtbond

Terrein De Molen

De Molen

t/o Loodijk 30

Ankeveen

Tel. (035) 65 63 493

Internet www.alb-naturalisme.nfn.nl

Wie er eens een kijkje wil nemen, belt vooraf naar het terrein zodat leden je kunnen opvangen en rondleiden. Voor vijf euro per bezoek zijn dagbezoekers een aantal keren welkom.

Er is (gratis) parkeergelegenheid bij de molen.

De vereniging is op 16 mei te bezoeken tijdens de Open Dag van de NFN.

Tot aan 1969 werden achternamen van leden niet in interne stukken vermeld. Dat de liberale filosofie van de Lichtbond veel mensen aansprak, bleek wel uit de reacties. 'Ze kwamen van heinde en verre om te komen kijken. Uit Rotterdam, Den Haag, noem maar op', weet Nel Quist nog. Nu, vijftig jaar later, zijn er inmiddels vele verenigingen en terreinen gekomen. Nel trekt zo vaak mogelijk naar 't landje. Ook bakt zij nog steeds pannenkoeken voor alle aanwezigen tijdens de sluitingsdag van het landje in het naseizoen.

Dat de club het niet alleen hoeft te hebben van de inzet van ereleden als Nel Quist bewijzen Anne Kuiper en Elise Berends. Zij zijn beiden jeugdlid en werken mee aan het clubblad. De 15-jarige Anne en de 19-jarige Elise komen vooral voor de rust, om een boek te lezen én voor de aardige mensen. 'Iedereen kent elkaar en het is gezellig', vertelt Anne. 'Ik voel mij er vrij en krijg er een vakantiegevoel.' Elise vindt het er 'zo mooi groen'. 'Ik voel mij er dicht bij de natuur. 't Landje heeft geen opsmuk en daar houd ik van.'

Laat het weer een mooie lente en zomer worden! Dan kunnen ook mensen die er nog nooit zijn geweest, eens een kijkje nemen in dit paradijs.

Ilona Nieboer